

Rewalidacja oligofrenopedagogiczna

Praca na zajęciach rewalidacyjnych z oligofrenopedagogiem jest adekwatna do możliwości ucznia funkcjonowania w warunkach szkolnych oraz optymalnego stymulowania jego rozwoju, a także nabywania przez niego wiedzy oraz umiejętności potrzebnych w życiu, rozwijania jego autonomii, wdrażania go do funkcjonowania społecznego, rozumienia i uznawania norm społecznych oraz wyposażenia go, stosownie do możliwości, w takie umiejętności i wiadomości, które pozwolą mu postrzegać siebie jako niezależną osobę. Metody pracy są tak dobrane, aby spróbować przezwyciężyć występujące ograniczenia we własnej aktywności, porozumiewaniu się i samostanowieniu. Podstawową metodą pracy rewalidacyjno-wychowawczej jest metoda wzmocnienia pozytywnego – zauważanie wszystkich najdrobniejszych postępów i wyraźne, jednoznaczne ich wzmacnianie.

Praca na zajęciach oparta jest na zasadach:

1. Zasadę indywidualizacji środków i metod oddziaływania korekcyjnego. Dzieci z fragmentarycznymi zaburzeniami rozwoju wymagają dodatkowej pomocy w postaci indywidualnego oddziaływania pedagogicznego, ponieważ ich możliwości percepcyjne uniemożliwiają efektywne uczenie się w nauczaniu masowym. Istnieje także duże zróżnicowanie rodzajów, zakresu i głębokości zaburzeń rozwojowych, a tym samym trudności w nauce.
2. Zasadę powolnego stopniowania trudności. Zgodnie z tą zasadą należy stopniować trudności, zwracając uwagę na objętość opracowanego materiału, przystępność dla ucznia, postępy w nauce i punkt wyjścia materiału programowego. Uczeń w sposób namacalny powinno odczuć, że pokonuje trudności i dokonuje postępu w zakresie swojej wiedzy i umiejętności.
3. Zasadę korekcji zaburzeń. Jest to niezmiernie ważna zasada, gwarantująca skuteczność oddziaływania pedagogicznego. Podczas zajęć najwięcej czasu trzeba poświęcić na ćwiczenie funkcji najgłębiej zaburzonych i najsłabiej opanowanych umiejętności przestrzegając zasady stopniowania trudności i zasady indywidualizacji.
4. Zasadę kompensacji zaburzeń. Niezmiernie ważne jest łączenie ćwiczeń funkcji zaburzonych z ćwiczeniami funkcji bardziej sprawnych, aby utworzyć właściwe mechanizmy kompensacyjne. Uczniowie napotykający trudności w opanowaniu poszczególnych umiejętności

uruchamiają często niewłaściwe mechanizmy obronne. Zadaniem jest uruchomienie tych mechanizmów psychologicznych, w których funkcje sprawniejsze wspierają czynności funkcji zaburzonych.

5. Zasadę systematyczności.

Zasada ta dotyczy systematyczności i częstotliwości ćwiczeń. Jej przestrzeganie wpływa bardzo korzystnie na opanowanie i utrwalenie nabytej wiedzy i umiejętności. Jest to bardzo charakterystyczne dla dzieci o pamięci krótkotrwałej, charakteryzującej się brakiem transferu, lub dla dzieci o rozwoju poniżej przeciętnej.